

Митрополит Киприан: Ако ние не обичаме България, няма кой да я обича!

На 13 януари 2021 година се навършват 143 години от повторното Освобождение на Стара Загора по време на Руско-турската война 1877-1878 година. Паметната годишнина беше почетена в храм „Св. Троица“.

Слово на митрополит Киприан:

В историята на прекрасния ни град това паметно събитие е Божието благословение за бъднините му. Тази дата е изкована от героизма на православните ни братя и сестри от Матушка Рус и жертвеността на българската душа, таила и търпяла пет века, за да се докосне до светлината на свободата. Този ден е изкован от хилядите молитви на родните ни сърца, слели се с мъждукащите пламъчета пред малките домашни иконостаси в българските къщи, съхранили духа на рода и чистотата на копнежите му.

Кръстът е символ на претърпените мъки от нашия Спасител Иисус Христос за спасението на човешкия род. Неговата саможертва на Голгота е пример за любов и мъченичество. Нашият град, народът ни, българската земя познават тъмните нощи на болка и ужаси, на безнадежност, през които преминават с

вяра и саможертва. Вярата и мъченичеството са крилете, с които се издигат над поробители и пепелища. След вековно системно унищожаване от поробители на род и вяра, на памет и самочувствие, народът ни остава победител.

Ясно трябва да осъзнаем, че всеки български мъченик е знак на достойнство. Когато говорим за Стара Загора, аз няма да се уморя да повтарям, че ярък пример за българско достойнство са и хилядите жертви дадени от нашия град. Те минават през огъня на страданията и въпреки раните и изпепеляващата болка, те продължават напред. Никога не трябва да забравяме тези паметни събития и хората, стоящи зад тях.

Днес започва новата история на нашия град, полагат се основите на новото му бъдеще. Днес и ние продължаваме този градеж. От нас зависи да оценим и благодарим на Всемогъщия Божи Промисъл за милостта да бъдем свободни. Единението ни като народ е важно не само в чувството на благодарност, но и в отношенията ни в днешния делник на страната ни. Без единение не можем да постигнем нито съществен напредък, нито позитивни резултати като народ и нация.

Вярата е тази, която ни учи на любов, взаимопомощ и диалог. Нека не забравяме казаното от св. Йоан Богослов, че Бог е любов. Когато като вярващи хора се стремим към Бога, който е в центъра на всичко. Така дори без да осъзнаваме скъсяваме разстоянията помежду си.

С вяра в Бога да обичаме родината си, така както саможертвено са правили нашите предци. Нека да не мислим, че това в днешното суетно и прагматично време това е невъзможно. За Всемогъщия Бог и за истинската обич прегради не съществуват. Още повече, че няма алтернатива, ако ние не обичаме България, няма кой да я обича!

БОГ ДА БЛАГОСЛОВИ БЪДЕЩЕТО НА СЛЪЧЕВИЯ НИ ГРАД СТАРА ЗАГОРА, ЧИИТО ОСНОВИ СА СПОЕНИ С КРЪВТА НА РОДОЛЮБИВИТЕ НИ ПРЕДЦИ. БОГ ДА ДАДЕ ДУХОВНИ И ФИЗИЧЕСКИ СИЛИ НА ВСИЧКИ ЖИТЕЛИ НА ПРЕСТОЛНИЯ ГРАД НА СТАРОЗАГОРСКА ЕПАРХИЯ, ЗА ДА ВЛАГАТ СЪРЦАТА СИ БЪДЕЩИТЕ МУ ДЕЛНИЦИ.

МАЙКА БЪЛГАРИЯ ДА ПРЕБЪДВА С БОЖИЯТА БЛАГОДАТ!